

Arrest

nr. 61 201 van 10 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Equatoriaal-Guinese nationaliteit te zijn, op 15 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX loco advocaat A. VANHOECKE en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een staatsburger te zijn van Equatoriaal Guinea, afkomstig van Malabo en van Bubi-origine. In 2008 werd uw vader lid van de ‘Pedehe’ (sic), de partij van president Obiang. Hij sloot zich aan bij deze partij omdat hij hiervoor betaald werd en omdat men in Equatoriaal Guinea, als men geld wil verdienen om eten te kopen, bij de Pedehe moet aangesloten zijn. Uw vader werd door de partij aangeduid als leider van de Semu-wijk in Malabo. In februari 2009 vond er een coup plaats tegen de president. Hierna ontstond er een oorlog die twee weken duurde waarna de president terug aan de macht kwam. Na deze oorlog waren er interne problemen binnen de Pedehe. Omwille van die problemen stapte uw vader uit de partij.

Tijdens de campagne voor de presidentsverkiezingen van 2009 werd hij dan lid van de oppositiepartij CPDS omdat hij vond dat er iets moest veranderen. Uw vader was ervan overtuigd dat deze partij de verkiezingen zou winnen. Tijdens de verkiezingen werden mensen bij het uitbrengen van hun stem, waaronder u, echter door politieagenten in de gaten gehouden. Hierdoor stemde ook u toch voor de president en won de Pedehe weer de verkiezingen.

Uw vader had vervolgens problemen met een groep mensen uit de Pedehe, die u niet nader kan omschrijven. Zij stuurden de politie op uw familie af, vermoedelijk omdat uw vader opposant was geworden. De politie doorzocht jullie huis op zoek naar wapens maar vond niets. Ze kwamen op 30 december 2009 een tweede keer terug. Ook toen vond de politie niets na een huiszoeking maar jullie werden nu wel geslagen. Dezelfde nacht nog kwam de politie nogmaals terug en begonnen agenten te schieten aan jullie hoofdepoort. Jullie liepen weg, allen in een andere richting. U zocht onderdak bij een vriend, (A.), die echter niet wou dat u bij hem bleef. Hij ging met u naar de haven waar hij iemand aansprak met wie hij uw vertrek per boot regelde. Op 1 januari 2010 vertrok u vervolgens met de boot uit Equatoriaal Guinea en op 3 februari 2010 kwam u aan in België waar u de volgende dag asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst maakt u de politieke activiteiten en de daaruit voortvloeiende problemen van uw vader niet aannemelijk. Zo is het niet aannemelijk dat u niet weet waar de partijnamen 'Pedehe' en CPDS voor staan (zie gehoor CGVS, p.4, 5). Zelfs rekening houdend met de door u voorgehouden lage scholingsgraad, is het ongeloofwaardig dat u nergens de volledige naam zou vernomen hebben of dat die, eventueel naar aanleiding van de coup en de beweerdde problemen die jullie zelf hadden met Pedehe besproken zou zijn. Bovendien zegt u zelf ook geïnteresseerd te zijn geweest in CPDS (zie gehoor CGVS, p.6), wat het merkwaardig maakt dat u er, zeker nu uw vader er ook lid van zou zijn geworden, niet uitgebreid over gepraat zou hebben. Uw verklaringen dat u van CPDS, de oppositiepartij, houdt (zie gehoor CGVS, p.6) en uw verklaringen aan het einde van het gehoor aangaande de problemen in Equatoriaal Guinea en uw roep naar hulp van de Belgische autoriteiten (zie gehoor CGVS, p.9) staan trouwens in schril contrast met uw verklaringen eerder tijdens het gehoor. Immers, toen gevraagd werd of uw vader met u sprak over zijn politieke activiteiten, antwoordde u meteen dat u niet van politiek houdt (zie gehoor CGVS, p.5). Gezien uw verklaringen nadien over uw bezorgdheden, is dit een merkwaardige verklaring voor het niet bespreken van uw vaders activiteiten.

Verder legt u inconsequente verklaringen af betreffende het begin en de reden van jullie problemen. Zo verklaarde u eerst tijdens het gehoor op het CGVS dat jullie problemen pas begonnen **na de verkiezingen in november 2009** (zie gehoor CGVS, p.5 bovenaan). Even later tijdens hetzelfde gehoor verklaarde u dan weer dat jullie problemen begonnen **op 17 februari 2009**, zijnde de dag van de staatsgreep en het begin van de twee weken durende oorlog (zie gehoor CGVS, p.5, midden). Deze laatste verklaring is merkwaardig in het licht van uw verdere verklaringen waaruit moet blijken dat jullie problemen ontstonden omdat uw vader opposant geworden was (zie gehoor CGVS, p.7). U verklaarde dat uw vader pas naar de CPDS ging tijdens de campagnetijd voor de verkiezingen van november 2009 (zie gehoor CGVS, p.5). Elders tijdens het gehoor verklaarde u dan weer dat de politie voor het eerst kwam **'rond 2009'**, om na een bijkomende vraag verder te preciseren dat het na de start van de verkiezingscampagne **in juni** was (zie gehoor CGVS, p.6).

Vervolgens blijkt u merkwaardig genoeg niet te weten met wie uw vader problemen had en wie jullie problemen zou veroorzaakt hebben. U spreekt van een groep mensen van Pedehe maar, hoewel u wel kan zeggen dat het mensen zijn met wie uw vader nog zou samengewerkt hebben, weet u niet over wie het precies gaat (zie gehoor CGVS, p.6). Ook wanneer er gepeild wordt naar de reden waarom uw vader met die specifieke groep mensen problemen had, blijkt u dit niet met zekerheid te kunnen zeggen en blijft u voortdurend in algemene bewoordingen praten over de interne problemen bij Pedehe (zie gehoor CGVS, p.6-7). Hoewel u reeds eerder uitdrukkelijk gevraagd werd of uw vader ergens van verdacht werd en u hierop geen toereikend antwoord gaf – u begon opnieuw over de algemene situatie binnen de partij- (zie gehoor CGVS, p.7), slaagt u er pas na een hele tijd in de individuele problemen van uw vader vaag te benoemen door te stellen dat hij problemen heeft omdat 'ze misschien denken dat hij bij de oppositie zit' (zie gehoor CGVS, p.7). Gezien uw beweringen dat u nog bij uw ouders woonde (zie gehoor CGVS, p.2) en dat jullie meermaals door de politie werden opgezocht waardoor u besliste dat u het land moest verlaten, is het niet aannemelijk dat u zich bij uw vader niet beter zou hebben geïnformeerd over wie jullie viseerde en waarom. In dit opzicht is het nog

merkwaardiger dat, zelfs wanneer jullie reeds wisten dat de politie jullie problemen gaven, wetende dat jullie zich bevonden in een penibele situatie in een land waar oppositieleiden vervolgd worden, jullie hierover niet spraken en geen plannen maakten om als gezin aan de vervolging te ontkomen of die te vermijden (zie gehoor CGVS, p.8).

Verder verklaarde u dat nog heel wat andere CPDS-leden problemen hebben gehad maar wanneer u gevraagd werd namen te geven van die mensen, slaagde u daar niet in (zie gehoor CGVS, p.7).

Verder zijn uw algehele verklaringen betreffende de problemen die u reeds zou gehad hebben met de politie uiterst verward en vaag. U verklaarde dat de politie kwam om uw familie problemen te geven omdat ze wisten dat uw vader bij de oppositie zat (zie gehoor CGVS, p.6). De politie kwam een eerste maal wapens zoeken, vond niets en vertrok gewoon (zie gehoor CGVS, p.6). Een volgende keer kwam de politie opnieuw wapens zoeken, vonden ze weer niets en sloegen ze jullie (zie gehoor CGVS, p.6). Wanneer gevraagd werd naar de bedoeling van de politie om in jullie huis dingen te komen zoeken die er niet waren, verklaart u dat ze jullie problemen wilden geven en refereert u naar een Bata-man bij wie de politie zelf wapens had verstoppt om hem daarna te kunnen beschuldigen (zie gehoor CGVS, p.8). Aangezien de politie bij jullie geen wapens had ondergebracht is deze verklaring totaal absurd en niet van toepassing op uw beweerde problemen. U slaagt er bijgevolg weer niet in geloofwaardige verklaringen af te leggen met betrekking tot uw beweerde problemen.

Al deze elementen laten toe geen geloof meer te hechten aan uw verklaringen met betrekking tot de vervolging ten gevolge van de, ook al ernstig betwifelbare politieke activiteiten van uw vader. Gelet op het voorgaande kan in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legde in het kader van uw asielaanvraag enkel een geboorteakte voor. Hierbij kan vooreerst worden opgemerkt dat deze geboorteakte stelt dat u geboren bent in Batete, terwijl u tijdens het gehoor verklaarde dat u geboren bent in Semu (Malabo) (zie gehoor CGVS, p.2). Toen u hierop gewezen werd verklaarde u dat Batete een dorp is in de buurt van Malabo (zie gehoor CGVS, p.4). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt nochtans dat Batete op een respectabele afstand ligt van Malabo en niet echt kan beschouwd worden als een dorp bij Malabo. Bovendien kan hier nog opgemerkt worden dat u er tijdens het gehoor niet in slaagde de gegevens op uw, in het Spaans opgestelde, geboorteakte te vertalen voor de dossierbehandelaar toen die samen met de dossierbehandelaar werden doorgelezen, waardoor geen geloof meer kan gehecht worden aan uw verklaring dat u Spaans, de officiële taal in Equatoriaal Guinea, spreekt (zie gehoor CGVS, p.3). Tijdens het gehoor op de DVZ had u bovendien nagelaten Spaans te vermelden als een door u gesproken taal (zie verklaring DVZ, nr.8). Ook aangaande u verklaringen als zou u ongeschoold zijn kan ernstig getwijfeld worden. Zo verklaarde u niet naar school te zijn kunnen gaan omdat uw ouders daar de financiële middelen niet voor hadden. Wanneer hier echter verder wordt op ingegaan blijkt dat uw jongere broer wel kon naar school gaan en wel 'omdat hij wou leren'. U verklaarde bovendien dat u niet naar school ging omdat u 'geld wou verdienen door huizen te bouwen' (zie gehoor CGVS, p.3). Verder blijkt zelfs dat u hiervoor een opleiding in Kameroen begon te volgen waarvoor uw ouders blijkbaar ook heel wat betaalden omdat de opleiding in Kameroen beter was dan die in Equatoriaal Guinea en dat u die opleiding enkel stopte omdat uw moeder voor uw veiligheid vreesde in Kameroen (zie gehoor CGVS, p.4). Hoewel u verklaarde moeilijk te kunnen lezen, las u samen met de dossierbehandelaar de gegevens op uw geboorteakte, zonder gewag te maken van uw leesproblemen (zie gehoor CGVS, p.4).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste onderdeel van het eerste middel de schending aan van "artikel 1A Conventie van Genève" en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Dat het niet aannemelijk is dat hij niet weet waarvoor de afkorting PDGE staat kan door verzoeker niet worden bijgetreden. Verzoeker is ongeschoold en kan lezen noch schrijven. Hij verklaarde geen interesse te hebben gehad voor de PDGE daar hij niet van politiek houdt, maar enkel voor de oppositiepartij na de toetreding van zijn vader gezien ook hij verandering wou. Dat het niet aannemelijk

is dat hij nooit met zijn vader sprak over diens problemen met de PDGE kan evenmin worden gevolgd; het is een algemeen cultureel gegeven in Equatoriaal Guinea dat een vader niet met zijn kinderen spreekt over zijn politieke activiteiten en problemen temeer gezien hij zo zijn gezin beschermt. Het kan verzoeker niet worden verweten dat zijn vader hierover niet meer meedeelde. Hetzelfde geldt voor de bewering dat het merkwaardig is dat zijn vader geen precieze namen meedeelde van de personen van de PDGE met wie hij problemen had. De problemen vonden plaats op korte tijdspanne. Verzoekers vader praatte nooit over zijn problemen en maakte geen plannen om te vluchten. Hij had blijkbaar nooit gedacht dat het zo ver zou komen en wou zijn familie niet bij zijn problemen betrekken.

Het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) stelt ten onrechte dat er inconsequenties zijn in verzoekers verklaringen. De concrete problemen begonnen na de verkiezingen in november 2009. De algemene politieke problemen ontstonden op 17 februari 2009, na de staatsgreep en twee weken oorlog, waarbij zijn vader ontslag nam uit de PDGE. Dit heeft verzoeker ook verklaard.

Het kan verzoeker niet ten kwade worden geduid dat hij geen namen kon geven van andere CPDS leden met problemen. Het is algemeen bekend dat CPDS leden problemen hebben. Verzoeker wist een concreet voorbeeld te geven van een oppositielid Bata-man. Dat hij verder geen namen kan geven kan hem, te meer gezien zijn scholingsgraad, niet worden verweten. Zijn vader deelde nooit namen mee van oppositieleiden. Hij wou zijn familie buiten zijn politieke leven houden, hetgeen cultureel gebonden is.

Het CGVS stelt ten onrechte dat verzoekers verklaringen omtrent de politie vaag zijn. Hij heeft simpelweg verklaard wat concreet gebeurde, zonder enige overdrijving.

De beknopte en algemene motivering van het CGVS slaat nergens op. Het CGVS deed geen concreet onderzoek naar de politieke activiteiten van verzoekers vader. Van verzoeker kan geen onmogelijk bewijs worden verwacht. Hij heeft tot op heden geen contact met zijn familie, ondanks pogingen daartoe via het Rode Kruis Tracing System. *“Bij de minste twijfel geldt nog steeds het voordeel van verzoeker”.*

Betreffende zijn geboorteakte stelt verzoeker dat hij bedoelde dat hij van Equatoriaal Guinea is, daar geboren is en in Semu Malabu woonde. Hij legde uit dat hij is geboren in Batete, dat dit niet ver van Malabo is en te beschouwen is als gebied naast Malabo. Dit is correct. Batete situeert zich op niet veel kilometers van Malabo. Dat hij niet alle gegevens op zijn geboorteakte kon vertalen uit het Spaans wijt hij aan het feit dat het om juridische bewoordingen ging en geen spreektaal. Mogelijk vertaalde hij gezien zijn lage scholingsgraad niet alles letterlijk.

Of hij niet alles correct vertaalde is niet duidelijk gezien de interviewster zelf geen Spaans sprak. Er valt dan ook niet in te zien hoe zij kon oordelen dat verzoeker bepaalde zaken niet correct vertaalde. De interviewster, die geen Spaans spreekt sprak de woorden niet correct uit. Verzoekers advocaat heeft laten opmerken dat om in te schatten of verzoeker al dan niet Spaans spreekt de interviewster een aantal woorden moest zeggen die verzoeker dan naar het Spaans zou vertalen. Verzoeker heeft alle woorden correct weten te vertalen, wat niet wordt vermeld in de bestreden beslissing. Hij sprak thuis vooral Engels en daarnaast Spaans. In het openbaar sprak hij beide talen. Om misverstanden te vermijden vraagt verzoeker een tolk Spaans in onderhavige procedure. Hij spreekt perfect Spaans zodat het onbegrijpelijk is dat hieraan wordt getwijfeld.

Waar het CGVS eraan twijfelt dat hij ongeschoold is omdat zijn jongere broer wel naar school ging betoogt verzoeker dat zijn ouders indertijd geen geld hadden, wat hij ook aangaf tijdens het interview. Eens zij wel de nodige middelen hadden was verzoeker te oud om naar school te gaan. Wel startte hij een opleiding als bouwer in Kameroen. Dat zijn ouders nu wel voldoende middelen hadden en zijn broer wou leren kan verzoeker niet ten kwade worden geduid. Dat hij samen met de dossierbehandelaar de gegevens op de geboorteakte zou hebben gelezen klopt niet. Daar de dossierbehandelaar de gegevens verkeerd uitsprak en hij haar niet begreep heeft hij zelf geprobeerd de zaken te lezen, met veel gestuntel. Verzoeker probeert op heden in België te leren lezen. Ook verklaarde hij dat een vriend in Equatoriaal Guinea hem in zeer beperkte mate leerde lezen. Dit wordt niet in de beslissing vermeld.

2.1.2. Verzoeker voert in een tweede onderdeel van het eerste middel de schending aan van artikel 48/2 *juncto* artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het is duidelijk dat hij bij een terugkeer naar Equatoriaal Guinea gevaar loopt voor ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke en vernederende behandeling of bestraffing (art. 3 EVRM) en ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld door de politie en overheid, werkende in opdracht van de president dictator. Mocht hij in zijn land bescherming kunnen genieten, dan had hij dit niet verlaten. Equatoriaal Guinea staat gekend als faliekante dictatuur waar iedereen die ook maar ervan wordt verdacht op te komen tegen de president wordt vermoord of gevangengenomen. Voor het overige verwijst verzoeker naar zijn uiteenzetting sub 2.1.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Uit verzoekers verklaringen ter terechtzitting blijkt dat verzoeker Spaans spreekt.

De commissaris-generaal stelt met recht vast dat de inhoud van verzoekers geboorteakte (administratief dossier, stuk 14: documenten) niet strookt met zijn verklaringen. Tijdens het gehoor bij het CGVS verklaarde verzoeker, gevraagd of hij was geboren in Malabo: *“Ja. Semu. Is een deel van de stad zoals Brussel in stukken verdeeld is”* (administratief dossier, stuk 3, p.2). Volgens zijn geboorteakte is verzoeker echter geboren in Batete. Wanneer hij hiermee werd geconfronteerd stelde hij dat Batete een dorp is dat bij Malabo ligt (*ibid.*, p.4). In het verzoekschrift herhaalt hij dat Batete naast Malabo ligt en dat beide plaatsen dicht bij elkaar liggen (rechtsplegingdossier, stuk 1, p.7). De commissaris-generaal oordeelt echter terecht dat deze uitleg op basis van de informatie in het dossier niet kan worden aangenomen. Uit deze informatie blijkt dat Batete is gelegen in de provincie ‘Bioko Sur’ en zich bevindt op tientallen kilometers van de stad Malabo, die bovendien is gelegen in een andere provincie, ‘Bioko Norte’ (administratief dossier, stuk 15: landeninformatie). Bovendien antwoordde verzoeker, wanneer hem bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werd gevraagd naar identiteitsdocumenten: *“Ik heb nooit documenten gehad”* (administratief dossier, stuk 10, nr. 20-21), terwijl zijn geboorteakte slechts enkele maanden eerder, op 30 oktober 2009, zou zijn uitgereikt. Bovendien legde hij uiterst vage verklaringen af omtrent de wijze waarop hij zijn geboorteakte zou hebben bekomen. Zo beweerde hij enerzijds dat hij deze bekam via een man uit Antwerpen die hem zijn telefoonnummer zou hebben gegeven en naar zijn land van herkomst zou zijn gereisd doch kon hij anderzijds diens naam noch telefoonnummer geven (administratief dossier, stuk 3, p.2).

Verzoeker brengt niet het minste begin van bewijs bij ter ondersteuning van zijn concrete asielmotieven en toont evenmin aan een poging te hebben ondernomen teneinde dienaangaande enig bewijs te bekomen. Zo staat hij, ondanks dat dit de kern uitmaakt van zijn relaas, in het geheel niet dat zijn vader één van de politieke leiders zou zijn geweest van de *“Pedehe”*, noch dat deze vervolgens zou zijn overgestapt naar de oppositiepartij CDPS (administratief dossier, stuk 3, p.5-6).

De geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas wordt bovendien op fundamentele wijze ondergraven doordat hij bij het invullen van de vragenlijst nergens ook maar enige melding maakte van de overstap van zijn vader naar de oppositiepartij CPDS. In de vragenlijst stelde hij: *“Mijn vader was een politieke leider van PEDEHE en hij had met problemen met sommige mensen binnen deze partij. Deze mensen hadden contact met de politie en op een dag is de politie bij ons thuis geweest (...)”* (administratief

dossier, stuk 9, p.2). Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker, indien zijn vader daadwerkelijk zou zijn overgestapt naar de CPDS, hiervan melding zou hebben gemaakt in de vragenlijst. Blijkens zijn gezegden bij het CGVS zou deze overstap immers net de oorzaak hebben gevormd voor verzoekers voorgehouden problemen nu hij herhaaldelijk aangaf dat zijn vader werd gevisieerd omdat deze bij de oppositie zat en hij tevens stelde dat de politie dit uitdrukkelijk te kennen gaf wanneer deze hun huis binnenviel (administratief dossier, stuk 3, p.6-8). Het voorgaande klemde nog des te meer gezien verzoeker bij het CGVS niet kon preciseren wanneer zijn vader dan wel ontslag zou hebben genomen uit de "Pedehe" (*ibid.*, p.4).

Verzoeker legde, zoals de commissaris-generaal met recht vaststelt, daarenboven uitermate vage verklaringen af omtrent de politieke activiteiten van zijn vader. Daar waar hij in het verzoekschrift stelt dat zijn vader sedert 2008 lid was van de partij van de president, de PDGE, dient vooreerst te worden opgemerkt dat hij aan deze partij zowel in de vragenlijst als bij het CGVS de naam "Pedehe" toedichtte (*ibid.*, stuk 3, p.4; stuk 9, p.2). Daarenboven bleek hij, ondanks dat dit de partij is van de president en zijn vader hiervan één van de leiders geweest zou zijn en campagne voerde, niet eens te weten waarvoor de naam of afkorting "Pedehe" staat (administratief dossier, stuk 3, p.4-5). Bovendien bleek hij, ondanks dat zijn vader nadien zou zijn toegetreden tot de CDPS en hijzelf ook verandering wilde en hield van de CDPS, evenmin te weten waarvoor de afkorting CDPS staat (*ibid.*, p.5-6).

Tevens motiveert de commissaris-generaal op grond van de stukken van het dossier met reden dat verzoeker ontwijkende en vage verklaringen aflegde over de concrete problemen van zijn vader. Hij kwam immers, na herhaaldelijk aandringen van de interviewer, niet verder dan te stellen dat zijn vader problemen had met mensen van de "pedehe" en stelde deze mensen, ondanks dat zijn vader hiermee zou hebben samengewerkt, niet te kennen. Daarenboven antwoordde hij, vervolgens gevraagd waarom zijn vader problemen had met deze mensen, herhaaldelijk ontwijkend en in algemene bewoordingen op de gestelde vragen door te verwijzen naar de algemene situatie en interne problemen binnen de partij. Slechts na een hele tijd slaagde hij erin de problemen van zijn vader vaag te benoemen door te stellen dat zijn vader problemen had omdat ze dachten dat deze bij de oppositie zat. Voorts beweerde verzoeker dat er nog veel andere mensen waren van de CDPS die net als zijn vader problemen kenden, doch kon hij hiervan desondanks geen namen geven. Hij maakte in dit kader slechts vaag melding van "een Bata-man" wiens naam hij was vergeten. Verzoeker beweerde dat zijn vader niets over zijn problemen zou hebben verteld en niet zou hebben gespecificeerd met wie deze problemen had. Eveneens gaf hij, gevraagd wat zijn vader van plan was toen deze wist dat de politie hem zocht, dat zij geen plan hadden, dat geen regelingen werden getroffen om weg te gaan en dat niet werd besproken wat zij zouden doen indien de politie zou komen om bijvoorbeeld arrestaties te verrichten (*ibid.*, p.6-8).

Verzoeker tracht ten onrechte de voormelde frappante vaagheden toe te schrijven aan zijn lage scholingsgraad, zijn gebrek aan politieke interesse en het "algemeen cultureel gegeven" in zijn land dat een vader niet met zijn kinderen spreekt over zijn politieke activiteiten en problemen. Verweerder repliceert in deze met recht dat van een asielzoeker, ook indien deze een lage scholingsgraad heeft en ook indien deze zich niet interesseert voor politiek, redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de bevoegde asielinstanties zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofde van de asielzoeker aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging. Wanneer verzoeker ter staving van zijn asielaanvraag problemen inroept tengevolge van de politieke activiteiten van zijn vader kan bijgevolg redelijkerwijze worden verwacht dat hij deze kan toelichten en aannemelijk maken. Waar niet kan worden verwacht dat hij ieder detail kan toelichten kan toch verwacht worden dat hij enige relevante kennis heeft over de activiteiten en problemen van zijn vader die hem ertoe noopten het land te verlaten en dat hij dienaangaande toch minstens enige concrete toelichting of achtergrondinformatie kan verstrekken. Dat verzoeker een lage scholingsgraad zou hebben en zich niet zou interesseren voor politiek staat hieraan niet in de weg. Desalniettemin blijkt hij zelfs niet de meest elementaire en eenvoudige vragen te beantwoorden omtrent de beweerde partijen van zijn vader of diens problemen. Verweerder werpt in dit kader terecht op dat het, zelfs rekening houdend met verzoekers profiel, geenszins geloofwaardig is dat hij nergens de volledige naam van de machthebbende "Pedehe" zou hebben vernomen of dat deze naar aanleiding van zijn beweerde problemen of de coup niet zou zijn besproken. Dit klemde nog des te meer daar zijn vader, zoals reeds hoger aangegeven, beweerdelijk één van de lokale leiders was van deze partij en hiervoor campagne

zou hebben gevoerd. Bovendien gaf verzoeker, zoals eveneens reeds hoger werd aangegeven, aan dat ook hij verandering wilde en dat hij van de CDPS hield zodat ook omtrent de naam van deze partij de nodige kennis van verzoeker mocht worden verwacht. Nog daargelaten dat verzoeker niet het minste begin van bewijs bijbrengt ter ondersteuning van het door hem aangehaalde culturele gegeven, repliceert verweerder voorts terecht dat, rekening houdend met het feit dat verzoeker nog bij zijn ouders woonde en dat zij meermaals werden bezocht door de politie waardoor hij het land diende te verlaten, het niet aannemelijk is dat verzoeker zich bij zijn vader niet beter zou hebben geïnformeerd over wie hen viseerde en waarom. Tevens stelt verweerde met recht dat het geenszins aannemelijk is dat, zelfs nadat zij wisten dat de politie hen problemen gaf en wetende dat zij zich in een penibele situatie bevonden in een land waar oppositieleiden worden vervolgd, zij hierover niet zouden hebben gesproken en plannen zouden hebben gemaakt om alsnog aan deze vervolging te ontkomen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielrelaas. Bijgevolg kan kritiek op de overige, overtollige motieven aan de grondslag van de bestreden beslissing op zich niet leiden tot een hervorming van deze beslissing.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft de commissaris-generaal op goede grond besloten dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. De bewijslast inzake de subsidiaire beschermingsstatus berust, net als deze inzake de vluchtelingenstatus, in beginsel bij verzoeker zelf. Reeds sub 2.2.1. werd vastgesteld dat de commissaris-generaal op goede grond oordeelde dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielrelaas. Bijgevolg maakt hij niet aannemelijk dat hij in zijn land van herkomst ervan zou worden verdacht op te komen tegen de president en brengt hij geen feiten of elementen aan waaruit blijkt dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst zou worden geïdoleerd door de politie of overheid. Voor het overige brengt verzoeker evenmin enig ander element aan en kunnen in het dossier geen elementen worden ontwaard op grond waarvan kan worden besloten dat in hoofde van verzoeker zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoekers eerste middel is ongegrond.

2.3. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 57/6 en 62 van de vreemdelingenwet, artikel 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, de motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur en de zorgvuldigheidsplicht.

Voor zover men kan spreken van enige motivering, wordt de bestreden beslissing op algemene en vage manier gemotiveerd. Verzoeker stelt in zijn eerste middel afdoende te hebben aangetoond dat niet werd voldaan aan de motiveringsplicht. Het CGVS bewijst niet dat hij geen risico op ernstige schade zal lijden bij een terugkeer. In Equatoriaal Guinea voert de politie willekeurige arrestaties en executies uit in opdracht van de overheid en is een menswaardige behandeling ver zoek. De motivering van het CGVS is niet adequaat, onvoldoende en incorrect en gaat voorbij aan de concrete gegevens van de zaak.

De beslissing werd op onzorgvuldige wijze genomen en de stukken en algemeen bekende gegevens werden onvoldoende onderzocht. Het CGVS heeft haar zorgvuldigheidsplicht niet in acht genomen.

2.4.1. Verzoeker laat na te duiden welke bepaling van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet hij geschonden acht en geeft evenmin aan op welke wijze dit artikel zou zijn geschonden. Hoe het eerste lid van voormeld artikel geschonden zou zijn kan niet worden ingezien daar artikel 57/6, eerste lid, 1° de commissaris-generaal de bevoegdheid verleent de bestreden beslissing te nemen. Het derde lid is *in casu* niet van toepassing daar de bestreden beslissing geen beslissing betreft zoals bedoeld in artikel 57/6, eerste lid, 2°.

2.4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren

met de middelen die het recht hem verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven aan de grondslag van de bestreden beslissing kent en deze aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Derhalve wordt de schending aangevoerd van de materiële motiveringsplicht.

2.4.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Reeds hoger werd vastgesteld dat de commissaris-generaal op goede grond oordeelde dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet (zie sub 2.2.1.), alsmede dat verzoeker niet aantoont dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet (zie sub 2.2.2.). Derhalve kan een schending van de materiële motiveringsplicht niet worden aangenomen.

2.4.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, meer bepaald het verslag van de DVZ en de vragenlijst en het gehoorverslag van het CGVS. Verzoeker kreeg de kans zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.4.5. Verzoekers tweede middel is ongegrond.

2.5. Verzoeker voert in een derde middel de schending aan van het proportionaliteitsbeginsel.

De gevolgen van de bestreden beslissing, i.e. een mogelijke repatriëring, zijn niet in verhouding met het voordeel dat de Belgische staat eventueel meent uit deze beslissing te kunnen halen. Het leven van verzoeker zou in gevaar zijn. Een terugkeer naar zijn land in overdreven en staat totaal buiten verhouding. Hij heeft nooit schade berokkend aan de Belgische staat of de gemeenschap.

2.6.1. Het proportionaliteitsbeginsel, dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel, is in onderhavige procedure niet aan de orde. Het komt de commissaris-generaal enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem of haar al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder voormelde zeer specifieke declaratieve bevoegdheid de commissaris-generaal.

2.6.2. Verzoekers derde middel is ongegrond.

2.7. Verzoeker voert in een vierde middel de schending aan van artikel 2, 3, 5 en 9 van het EVRM.

Hij citeert artikel 2, 3 en 5 van het EVRM en stelt dat het CGVS deze bepalingen schendt door te oordelen dat hij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Bij een terugkeer loopt hij het risico dat hij wordt vermoord en onderworpen aan onmenselijke vernederende behandeling of straffen. Het is een algemeen bewezen feit dat Equatoriaal Guinea een dictatoriale staat is waar politieke willekeur heerst. Verzoeker kan geen bescherming inroepen van de overheid en politie gezien deze meewerken aan de dictatoriale willekeur.

2.8.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd. Verzoeker preciseert in het geheel niet op welke wijze artikel 9 van het EVRM, dat betrekking heeft op de vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst, *in casu* zou zijn geschonden zodat deze schending niet dienstig wordt aangevoerd.

2.8.2. De artikelen 2 en 3 van het EVRM stemmen inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, a) en 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Reeds hoger werd vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas (zie sub 2.2.1.) en dat verzoeker bijgevolg, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aantoont dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet (zie sub 2.2.2.).

2.8.3. Nog daargelaten dat verzoeker zijn asielrelaas niet aannemelijk maakt dat hij bij een terugkeer naar zijn land een gegronde vrees voor vervolging zou dienen te koesteren of risico loopt op ernstige schade, kan de schending van artikel 5 van het EVRM *in casu* niet dienstig worden aangevoerd daar de Raad, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend uitspraak doet over de hoedanigheid van vluchteling en over de nood aan subsidiaire bescherming.

2.8.4. Verzoekers vierde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien mei tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS